

From the *Liber Usualis* (1903)

—Dom André Mocquereau—

LE II. DIMANCHE APRÈS L'ÉPIPHANIE.

FÊTE DU TRÈS SAINT NOM DE JÉSUS.

Double de II. Classe.

A LA MESSE

Intr. 3.

N nómine Jésu * ómne génu fle-ctá- tur
cæ-lésti-um, ter-ré- stri- um et in-fer-nó- rum : et
ómnis língua confi-te- á- tur, qui-a Dóminus Jésus
Chrí- stus in gló-ri- a est Dé- i Pá- tris. Ps. Dómine,
Dóminus nóster, quam admirábi-le est nómen tú-um in
uni- vérsa térra! Gló-ri- a Pátri. Eu o u a e.

Collecte.

Deus, qui Unigénitum Filium tuum constituísti humáni géneris Sal-vatorem, et Jesum vocári jussisti : concéde propítius; ut, cuius sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Du II. Dimanche après l'Épiphanie. Collecte.

O Mnipotens sempiterne Deus, qui cælestia simul et terræna moderaris : supplicationes populi tui clementer exaudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Lectio Actuum Apostolorum. Act. 4. b.

IN diébus illis : Petrus replétus Spíritu Sancto, dixit : Príncipes populi et seniores, audite. Si nos hodie dijudicámur in benefacto hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israel : quia in nōmine Dómini nostri Iesu Christi Nazarení, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificantibus : qui factus est in caput anguli : et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

Grad. 3.

S Al- vos fac nos, * Dó-mine, Dé-us nó-
ster, et cóngrega nos de na- ti- ó-
ni-bus : ut confi-te- ámur nō-
mi- ni sáncto tú- o, et glo-ri- é-
mur in glo-ri- a tú- a.

V. Tu, Dómine páter nóster,
et redém-
ptor nó- ster : a sæ- cu-lo nó-

men * tú- um.
I. **A** Lle- lú- ia. * ij.
V. Láudem Dómini loqué-
tur os mé- um, et bene-dí- cat ó- mnis cá-
ro * nōmen sánctum é- jus.

Après la Septuagésime, on omet l'Alleluia et son y., et l'on dit :

Trait. 8.

D Omine, * Dé-us virtú- tum,
convér-te nos : et osténde fá-
ci-em tú-am, et sálvi é- ri-mus : só- net vox
tú- a in áuribus mé-
is. V. Vox enim tú- a dül- cis, et fá- ci-es

tú-a decóra ni-mis. V. O-le-um
 effú- sum nómen tú-um, Jé-su :
 fide-o ado-le-scén-tu-læ * di-le-xé-runt
 te.

Au Temps Pascal, pour les Messes votives : Alleluia, alleluia. V. Láudem Dómini, comme ci-dessus ; pnis :

5. A
 Lle-lú- ia.

V. Exaltábo te, Dé-us mé-us
 Rex, et benedí-cam nó-mi-ni
 sáncto tú-o, Jé-su, in sáe-cu-lum, *
 et in sáe-cu-lum sá-
 cu-li.

Evangile de la Circoncision, 192.

Offert. I. C
 Onfíté-bor * tí-bi, Dómi-ne Dé-us mé-
 us, in tó-to cór-de mé-o,
 et glo-ri-fi-cá-bo nó-men tú-um in æ-
 té- num : quóni-am tu Dó-mine su-á-vis et
 mí-tis es: et mül-tæ mise-ricór-di-æ ómni-bus
 invocánti-bus te, al-le-
 lú-ia.

Secrète.

Benedictio tua, clementissime Deus, qua omnis viget creatura, sanctificet, quæsumus, hoc sacrificium nostrum, quod ad gloriam nominis Filii tui Domini nostri Iesu Christi offerimus tibi : ut majestati tuae placere possit ad laudem, et nobis proficere ad salutem. Per eundem Dominum.

Du II. Dimanche après l'Epiphanie. Secrète.

O Bláta, Dómine, múnera sanctifica : nosque a peccatórum nostrorum máculis emunda. Per Dóminum.
Præface de la Nativité, 8.*

Comm. 8.

O mnes géntes * quascumque feci-sti, vé-ni-
 ent, et ado-rá-bunt co-ram te, Dó-mine, et glo-

ri-fi-cá- bunt nómen tú- um : quóni-am mágnus es
tu, et fá- ci- ens mira- bí- li- a : tu es Dé- us só-
lus, alle-lú- ia.

Postcommunion.

OMnipotens æterne Deus, qui creásti et redemísti nos, résponce propí-
tius vota nostra : et sacrificium salutáris hóstiae, quod in honórem
nóminalis Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, majestáti tuæ obtúlimus,
plácido et benigno vultu suscípere dignérí; ut grátia tua nobis infusa,
sub glorióso nómíne Jesu, ætérnæ prædestinatíonis titulo gaudeámus
nómína nostra scripta esse in cælis. Per eúndem Dóminum.

Du II. Dimanche après l'Épiphanie. Postcommunion.

AUgeátur in nobis, quásimus Dómine, tua virtútis operátio : ut diví-
nis vegetáti sacraméntis, ad eórum promíssa capiénda, tuo múnere
præparémur. Per Dóminum.

On lit à la fin de la Messe l'Évangile suivant :

† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.
Joann. 2.

IN illo témpore : Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ : et erat mater
Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad nuptias.
Et deficiénte vino, dicit mater Jesu ad eum : Vinum non habent. Et
dicit ei Jesus : Quid mihi et tibi est, mulier? nondum venit hora mea.
Dicit mater ejus ministris : Quodcúmque dixerit vobis, facite. Erant
autem ibi lapideæ hýdriæ sex pósitæ secúndum purificatíonem Judæo-
rum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas. Dicit eis Jesus :
Impléte hýdrias aqua. Et implevérunt eas usque ad sumínum. Et dicit
eis Jesus : Hauríte nunc, et fert architriclino. Et tulérunt. Ut autem
gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset,
ministri autem sciébant qui háuserant aquam : vocat sponsum architri-
clínus, et dicit ei : Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum
inebriáti fuerint, tunc id quod detérius est : tu autem servásti bonum
vinum usque adhuc. Hoc fecit initíum signórum Jesus in Cana Galilææ : et manifestávit gloriá suam, et credidérunt in eum discípuli ejus.

AUX II. VÉPRES

Tout comme aux I. Vépres, excepté :

A Magnificat

Ant. I. g

V

Ocábis* nómén ejus Jésum : ípse enim sál-